

MUNKAADÓI INTERJÚ

A VADÁSZATI ÉS VADGAZDÁLKODÁSI ÁGAZATVEZETŐ

FOGLALKOZÁSHOZ

„Ennek a szakmának a szeretete sok esetben nyugdíjas korig tart”

Az interjút adta: vadászati és vadgazdálkodási szakember

Cég profilja: fácánnevelés, erdőgazdálkodás

Szektor: versenyszféra

Dolgozók száma: 2 fő hivatásos vadász + 23 fő vadásztársasági tag

Munkakörben dolgozók száma: a terület nagyságától függ.

Nemi arány a munkakörben: 100 % férfi

Életkori átlag a munkakörben: 35 év

1. Mióta tevékenykedik a szakmában? Mi motiválta arra, hogy erre a pályára lépjen?

1991 óta vagyok kapcsolatban a vadászattal ilyen formában. Hogy mi motivált? Szeretem a természetet, szeretek kint lenni, az erdőt járni.

2. Mivel foglalkozik, és hogy épül fel a cégük?

Hányan dolgoznak a szakmában Önöknél?

Én konkrétan nem a vadászatból élek meg, nekem van egy másik, polgári foglalkozásom is. De mint a vadásztársaság tagja, azt csinálom, amit a hivatásos vadászok, és mint a vadásztársaság többi tagja is. Etetünk, itatunk, járjuk és őrizzük a területet, biztosítjuk a vadak nyugalmát. A vadásztársaságunk fácánneveléssel foglalkozik, az ezzel kapcsolatos teendőket végezzük el egész évben. És persze foglalkozunk a területtel is. Van vadőrünk és hát ugyanúgy, ahogy egy egyesület felépül, van egy vezetőségünk.

3. Milyen módszereket használnak a jelentkezők kiválasztása során?

Milyen szempontok alapján választanak a jelentkezők közül?

Szelektálni mindenképpen kell . Akit felveszünk, annak először is vagy legyen tapasztalata mind a fácánnnevelés, mind a vadászat területén. És legyenek jó referenciái. Vagy hogyha iskolából jön ki, akkor fontos, milyen a végzettsége, milyen osztályzatokkal zárta tanulmányait. Fontos a személyes elbeszélgetés is, ennek során győződünk meg arról, hogy milyen a hozzáállása ehhez a természethez, ehhez a hivatáshoz.

4. Megváltozott munkaképességű személyt alkalmaznak ebben a munkakörben?

Nagyon nehéz lenne. Itt mindenki egyedül járja az erdőt, csak magára számíthat, nincs segítsége, egyedül kell döntést hozni, cselekedni. Az erdőben ilyen körülmények között nagy távolságokat megtenni csak olyan ember tud, aki mindenféle fizikai igénybevételt képes megoldani.

5. Milyen gyakran változik a dolgozók összetétele?

Inkább a fiatalok azok, akik, ha találnak egy szerintük jobb helyet, váltanak. De azok, akik már megszokták, megszerették ezt a szakmát, a területünket, itt maradnak, innen mennek nyugdíjba is. Nem rajtunk múlik tehát, ha változik a személyi állomány.

6. Mitől függ, hogy valaki beválik-e ezen a pályáján?

Milyen visszajelzést kapnak a tisztek a teljesítményükről?

Teher alatt nő a pálma, szokták mondani, és ez ennél a hivatásnál is igaz. Ha valaki fizikailag jól bírja a nehézségeket, ha képes egyedül döntéseket hozni, bírja az egyedüllétet, jól reagál a problémákra, akkor itt a helye. Ez egy egyszemélyes munka, és az elvégzett munkát lehet csak felügyelni, ellenőrizni. Aki bírja ezt a terhet, marad, aki nem, elmegy.

7. Van-e tipikus karrierút ezen a pályáján? Milyen továbblépési lehetőségek vannak?

Ezen az életpályán? Hát egy volt kollégám példáját tudom hozni, aki nálunk kezdett, itt volt hivatásos vadász, majd kijutott Afrikába, ott is alkalmazták, mint hivatásos vadászt. Ennek már tizenöt éve. Azóta már mint vadásztató jár ki Afrikába. Tehát, ha előrelépés és karrier, akkor ez az. Neki bejött a vadászat, mint szakma.

8. Mi várható a jövőben ezen a területen? Miért ajánlja ezt a pályát?

Ha valamikor rendeződik majd a feltétele annak, hogy ez a szakma is megtarthassa a fiatalokat.... Tehát majd ha meglesznek a körülmények ahhoz, hogy egy fiatal kialakíthat magának egy területet, azt közben tarthatja, karban tarthatja , üzemeltetheti a vadásztársaság területén, ahogy ő akarja, nos akkor ez egy életcél lehet. Nagyon szép dolog ez, sok munkával jár, de ha valaki ezt szereti, ha szereti a természetet, akkor ez nagyon megfelelő. Nagyon ajánlom az ilyen embereknek.